

лати и остригани глави — силното главоболие го накара да иде на двора. Още повече, че следъ редъ дъждовни дни този день времето се продигна и небето надъ затвора се проясни.

Павелъ излезе за пръвъ път да се поразходи.

Озареното отъ утриннитъ слънчеви лъчи небе гледаше като божие око надъ тъмничния дворъ. Безгрижнитъ врабчета, що единички се навъртаха тждѣва, зърнали къше хлѣбъ или булгуряно зърно отъ високитъ покриви на затвора, прехвъркваха, кацахъ на двора и страхливо отхвърквха, намѣрили зрънце и хапка.

Синето небе, прѣсния въздухъ и врабчетата извика бодростъ у Павла.